

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Dasivs M. 20. Novembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

injurias ipsamque famem forti animo
concoxit, damnatisque regiis fufis pul-
chriora sibi ipsa è cælo novit: Interea
apud Deum omnia potuit, & matrem
exemit è piacularibus flammis, juve-
nem verò nuper ab impuris ignibus
ardentem sanctioribus cali amoribus
tantum non emori fecit. Morienti ut
alias sæpè Christus adstitit, & acci-
nuere cælites aviculam induiti. Bonis
igitur avibus è vitâ abiit. *Ex Iacobo
Montano.*

S. DASIVS M. 20. Novembris.

ID quod palàm hodie, & sine larvâ
Idæmon facit, hoc jam olim fecit Sa-
turnum mentitus. Voraverat hic plus
quàm inhumanâ ingluvie filios suos &
viscera sua in viscera crudeli dente
congefferat. Scilicet divinitatem hæc
impietas meruit, cui deinceps orbis
puerorum sanguine ac morte litare.
Et tenuit hic mos non unam ætatem
atque Christiana sæcula etiam infam-
iâ suâ aspersit. Ita Dorostorum
urbs scelere, quod nec, qui alluit il-
lam, Ister satis eluet, annis singulis
ipsum juventæ florem principemque
infando sacrificio immolabat. Vt vero
eo pulchrius hoc adornaret, XXX. om-
nino dies omnibus delitiis victimâ in-
felicem saginavit, utque splendidius
periret, purpurâ auroq; induit, sic inter
S f 2 risus

Vifus potiùs quàm gemitus moriturã.
Atque hæc fors cùm DASIVM formã
omnis compendium nominasset, invi-
tatus scilicet ad patria sacra palãm de-
trectavit nõ mortem, sed causam mor-
tis. Nam qui Saturno noluit, rectè
Christo victima procubuit. Exhorresci-
tis, scio, parentes infanda hæc sacra: At
quid aliud paratis, quàm Orco victi-
mam, cùm filios voluptatibus frangi-
tis, vestium luxu corruptitis, & in pa-
trix conspectu indulgenti amplexu
perimitis, ipsissimi & heu! inter me-
dios Christianos, Saturni? Quàm re-
ctiùs, filios Christo, cùm hic parvulos
ad se vocat, non negaretis! Ex *Menais*
& *Menolog.*

S. EDMUNDVS MART.

20. Novembris.

ALTER EDMUNDVS Rex est; altera
Angliã gloria. Hic Anno DCCC.
LXX. cùm Ingar Daniã Rex, vastitate
Angliã ingenti illatã, misisset, qui re-
gias gazas veluti sua: jam victoriã præ-
mia, ni totas mallet amittere, dividere
secum juberet, fortiter respondit. Nulla
se latronibus stipendia numerare solitum:
liberum se & regem meminisse, neq; aliter,
cùm vires starent partiturũ divitias suas,
quàm ferro fuisse. Nunc post lacerum regni
corpus quid capiti parceret? plebeio san-
guine huc usq; ebrium rectius regium hau-
sturum.